

ΚΥΡΙΑ ΣΗΜΕΙΑ ΟΜΙΛΙΑΣ κ. ERKKI HELLSTEN
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΩΝ ΦΙΝΛΑΝΔΙΑΣ

Η αγορά εργασίας στη Φινλανδία χαρακτηρίζεται από τη γήρανση του πληθυσμού και την πιθανότητα στο τέλος της δεκαετίας η Φινλανδία να αντιμετωπίσει έλλειμμα εργατικού δυναμικού. Σήμερα μόνο το 5% του συνολικού εργατικού δυναμικού απασχολείται στην πρωτογενή παραγωγή, ενώ η μεταποίηση και ο κατασκευαστικός τομέας απασχολούν περίπου το ¼. Η ανεργία κατά τα τελευταία χρόνια έχει παραμείνει σταθερά στο 9% περίπου. Το επίπεδο απασχόλησης κυμαίνεται πάνω από το 67% (ενώ ο μέσος όρος στην Ε.Ε. των 15 ήταν λίγο πάνω από το 64%) και ο βαθμός απασχόλησης των γυναικών θεωρείται εξαιρετικά υψηλός σε σχέση με τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

Η παρούσα Κυβέρνηση έχει θέσει ως στόχο την αύξηση της συνολικής απασχόλησης κατά 100.000 ανθρώπους και σε μακροπρόθεσμη βάση επιδιώκει να πετύχει το 75% μέχρι το 2011. Κατά την άποψη του κ. Hellsten ο στόχος είναι υπερβολικά φιλόδοξος και δύσκολα επιτεύξιμος.

Χαρακτηριστικό στοιχείο στο συνδικαλιστικό τοπίο της χώρας είναι ότι έχει αυξηθεί το ποσοστό των υψηλόβαθμων και εξειδικευμένων στελεχών που οργανώνονται συνδικαλιστικά, ενώ και οι εργοδοτικές ενώσεις παρουσιάζουν αντίστοιχη οργάνωση.

Έχει εφαρμοσθεί το τριμερές σύστημα κοινωνικού διαλόγου με επιτυχία και με το Κράτος να έχει ρόλο παρατηρητή και να επιδιώκει συμφωνίες τριετείς στον εισοδηματικό τομέα. Κίνητρο για την εξασφάλιση συμφωνίας αποτελούν οι φορολογικές μειώσεις, ενώ αντίθετα επαπειλούνται φορολογικές αυξήσεις εάν δεν καθίσταται δυνατόν να επιτευχθούν εισοδηματικές συμφωνίες που εξασφαλίζουν την ανταγωνιστικότητα.

Το κόστος εργασίας έχει διατηρηθεί υπό έλεγχο παρόλο που έχει αυξηθεί στην Φινλανδία σε ελαφρά μεγαλύτερο ρυθμό από το μέσο ευρωπαϊκό όρο. Παρόλο που δεν υπάρχει καθεστώς ελάχιστου μισθού, οι εργασιακές συμφωνίες καθορίζουν τους ελάχιστους μισθούς ανά κλάδο που κατά νόμο πρέπει να εφαρμόζονται. Την τελευταία δεκαετία απεργίες στη βιομηχανία είναι πολύ σπάνιες και οι χαμένες μέρες εργασίας είναι πολύ λιγότερες από ότι στη δεκαετία του '80.

Κατά την άποψη των εργοδοτών η εισοδηματική πολιτική πρέπει να βασίζεται στην αποτελεσματικότητα και στην κερδοφορία των εταιριών, ενώ παράλληλα πρέπει να ελαφρυνθεί η φορολόγηση της εργασίας. Επίσης πρέπει να μειωθούν τα οφέλη που παρέχονται στους ανέργους όταν η περίοδος ανεργίας εκτείνεται επί μακρόν.

Δεν είναι αρκετά ικανοποιημένες οι φινλανδικές επιχειρήσεις από τη συνεργασία με τις αρμόδιες κρατικές αρχές και πιστεύουν ότι πρέπει να βελτιωθεί ειδικότερα σε ότι αφορά την κατάρτιση των ανέργων. Πρέπει να σημειωθεί ότι η εργοδοτική πλευρά αντιτίθεται στην δωρεάν επιδότηση της εργασίας καθώς πιστεύει αντίθετα ότι πρέπει να συνδέεται με κίνητρα για την εκπαίδευση.

Σύμφωνα με τον Σύνδεσμο Βιομηχανιών Φινλανδίας η ικανοποίηση των παρακάτω 5 παραγόντων θα βελτιώσει το εργασιακό πλαίσιο στη χώρα και μπορεί να συμβάλει στον διπλασιασμό του ρυθμού ανάπτυξης σε λίγα χρόνια.

- Η ενίσχυση της παραγωγικότητας στον ιδιωτικό και τον δημόσιο τομέα, παρόλο που την τελευταία δεκαετία η μέση παραγωγικότητα ανά ώρα εργασίας στη μεταποίηση ήταν υψηλότερη από εκείνη στην Αμερική.
- Ο κυβερνητικός στόχος για αύξηση του ποσοστού απασχόλησης στο 75% έως το 2011 θα ήταν πιο ρεαλιστικό εάν επεκταθεί έως το 2020.
- Χρειάζεται να τεθεί ως μακροπρόθεσμος στόχος η επέκταση της διάρκειας ετών εργασίας κατά 4 έτη (σήμερα είναι 35 έτη κατά μέσο όρο ενώ από το 2005 θα αναθεωρηθεί το συνταξιοδοτικό σύστημα).
- Θεωρείται σκόπιμο να εξετασθεί η επέκταση των ωρών εργασίας και πιστεύεται ότι ο στόχος της αύξησης κατά 10% θα δώσει ώθηση στην οικονομία.
- Η Φινλανδία ειδικότερα θα χρειασθεί να προσελκύσει περισσότερους οικονομικούς μετανάστες στα επόμενα χρόνια.